

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

số 576

23 tháng 7 năm 2006

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHẦN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Trời Xanh

*Trời xanh hiện trăng sao
Thành tâm tưởng Trời duyên tự đạt
Qui hội tình người hướng về Trời
Khai thông trí tuệ cảm thức lời*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 08/06/2006 đến 14/06/2006

Copyright 2006 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Multimedia Communication. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) *Chuyện gì là chuyện phải lo?*
- 2) *Muốn phân minh đời đạo thì phải làm sao?*
- 3) *Ai là thật ai là giả?*
- 4) *Duyên may là sao?*
- 5) *Rắc rối là sao?*
- 6) *Thành tâm tu học để làm gì?*
- 7) *Đạt được sẽ đi đến đâu?*

<p>1) San Diego, 08-06-2006 6: 15 AM <i>Hỏi: Chuyện gì là chuyện phải lo?</i></p> <p>Đáp : Thừa chuyện sống còn là chuyện phải lo Kệ : <i>Chuyên đời tâm đạo khỏi dấn dò Trí sáng tâm minh điều cần thiết Qui một tình đời không động loạn Càng tu càng tiến tự bạc bàn</i></p>	<p>2) San Diego, 09-06-2006 15 : 09 PM <i>Hỏi : Muốn phân minh đời đạo thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn phân minh đời đạo phải thực hành Kệ: <i>Duyên Trời tận độ tâm phải nhận Trí sáng tâm minh sửa chuyên cần Đại nguyện chính mình tâm tự phát Học hỏi vô cùng tự tiến thân</i></p>
<p>3) San Diego, 10-06-2006 15: 16 <i>Hỏi: Ai là thật ai là giả?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành là thật, lý thuyết là giả Kệ : <i>Gia tài sẵn có duyên Trời độ Qui hội tình người tự thức vô Lý thuyết không tu tạo nắm mờ Duyên Trời tình đạo tu tự tiến</i></p>	<p>4) El Cajon, 11-06-2006 <i>Hỏi : Duyên may là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa duyên may bất ngờ và may mắn Kệ : <i>Duyên may vẫn đến tâm vẫn chờ Trí sáng tâm minh duyên Trời độ Cảm thức trần gian khó thực hành Qui hội tình người duyên tốt đẹp</i></p>
<p>5) El Cajon, 12-06-2006 1 :00 AM <i>Hỏi : Rắc rối là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa rắc rối là chưa dứt khoát Kệ : <i>Tâm bất ổn thân bất thanh tịnh Hương tâm lộn xộn gieo bất ổn Khó khổ tâm bất an không tịnh Thực hành chánh pháp tâm tự minh</i></p>	<p>6) El Cajon, 13-06-2006 <i>Hỏi : Thành tâm tu học để làm gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa thành tâm tu học để tự tiến Kệ : <i>Thực hành chánh pháp tự tu tiến Giải tỏa mọi sự rắc rối phá khuấy Thành tâm tu mới giải quyết được Thực hành chánh pháp sẽ được yên Qui y Phật Pháp tự đạt duyên</i></p>
<p>7) El Cajon, 14-06-2006 <i>Hỏi : Đạt được sẽ đi đến đâu?</i></p> <p>Đáp : Thừa đạt được sẽ tiến hóa tốt Kệ : <i>Thực hành chánh pháp duyên tự đạt Tiến hóa thâm sâu tự bạc bàn Cần khôn vũ trụ tâm hợp nhưit Trí tuệ khai thông rõ duyên Trời</i></p>	

Hỏi: Trong cái phần công phu có hai câu nguyên, hai câu nguyên đó có ý nghĩa là gì?

Đáp: Đi vô... lúc nào cái tâm chúng ta cũng còn nhiễm trần, cư trần nhiễm trần, chúng ta bị phá phách bởi lực căn lực trần nó điều khiển năm này tới tháng kia, kiếp này tới kiếp nọ thành ra nó động loạn quá, bây giờ chúng ta phải lập lại trật tự. Khi chúng ta vô, chấp tay trước ngực, là âm dương nó tương hòa, tay mặt tay trái chấp tay trước ngực là âm dương, nó tương hòa thì nó ứng dụng, chúng ta mới: “Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quan Thế Âm Bồ Tát”. Nam Mô, Nam cái đó cũng như là cái mạch điện, mở, dẫn tiến, cho Mô đi tới cái không không. Khi cái đặng trước này nó mở thì đặng này nó cũng phải mở tiếp “Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quan Thế Âm Bồ Tát” thì chúng ta mượn cái trón của chữ Nam, cái lửa điện đó nó mới tiến giải tới cái không không, thì nhiên hậu cái luồng điện của chúng ta mới về được cái nơi Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, là nhờ ở cái chữ phía Nam nó dẫn tiến qua bên phía thanh tịnh ở đó.

Thì bây giờ nói ra để lập lại cái thứ tự của hai luồng điện âm dương trong cơ thể là “Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới Quan Thế Âm Bồ Tát” là nó đi xuống. Rồi “Nam Mô Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc chứng minh cho đệ tử... tu hành đắc đạo” nó lại đi lên. Hai luồng điện, một cái là luồng điện âm, một cái là luồng điện dương, nó mới tương ứng theo chiều hướng của cái tay ngay trước ngực đó. Hai luồng điện đó sắp lại cho có thứ tự để cho hai khối lực căn lực trần nó không có lẫn lộn với nhau. Khi chúng ta chấp cái tay, thì hai cái tay đó để cho khối nào nó ra theo cái khối này cho dễ tu, còn nếu chúng ta không chịu, chúng ta ngồi soi hờn, làm pháp luân, thiên định, tụ tập ở trong đó còn động thiếu sắp đặt. Còn nếu chúng ta làm cái đó là chúng ta phân ra hai cái luồng điện âm dương rõ ràng, cho nó mở ra, cho nó trật tự ở bên trong để tu. Thì đối với những người mà tu, xuất hờn, người ta không có xài cái đó nữa, vì đó là để cho phần ở thế gian này chuyển hóa.

Hỏi: Cái pháp môn tu theo pháp lý, cái chuyên quan trọng nhất là cái điểm pháp luân thường chuyển. Xin ông Tám giảng cho bạn đạo nghe rõ lại cái vận chuyển từ đâu tới đâu, về pháp luân thường chuyển nó bốc như thế nào?

Đáp: Cái pháp luân thường chuyển đó, những người coi sách mà mới tu đó, nó hay sai. Người thế gian người ta cũng muốn củng cố cho cái bản thể nó mạnh, hít hơi vô ngực cho nó mạnh, nín hơi để cho nó xuất cái hơi điện để cho tứ chi nó ấm và để bảo vệ cơ thể. Còn cái pháp ở đặng này nó khác, cái pháp luân ở đây là co lười răng kè răng, rồi trong mình, mình lấy cái lỗ mũi hít cho nhẹ nhẹ... nhẹ nhẹ... cái ý mình nói: “Đầy rúng” là tức nhiên cái bụng mình nó phình lên, phình cho hết phình được, rồi kể mình nói: “Đầy ngực”. Tại sao mình nói: “Đầy rúng” cái bụng phình? Chúng ta để đầy rúng nó phình, còn nếu mà chúng ta nín, mà nuốt, đè nó xuống dưới đó, nó mới động cái Hỏa Tam Muội, nó làm cho con mắt mình đỏ và làm tánh mình nóng, cho nên đặng này người ta không chấp nhận. Bởi vì cái Hỏa Tam Muội ở dưới, nó thuộc về cái sân điện, nó chỉ ở lại thế gian, không có đem đi được. À, nó nuôi cái bản thể vậy thôi, còn chúng ta hít vô nói: “Đầy rúng” thì tự nhiên cái rúng nó đầy rồi nó mới xóay cái luồng điện ra phía sau trái cật. Trái cật đó nó có cái luân xa, mà cái luân xa đó nó thông cái đường xương sống, cái đường xương sống là cái vũ trụ của bản thể, nó thông tuốt lên trên bộ đầu. Nhưng mà trong lúc mới làm thì các bạn hít nhẹ nói: “Đầy rúng đầy ngực tung lên bộ đầu”, hít cho nó ngộp, hít hết được, run hết bộ đầu, hết hít được rồi các bạn thở ra, thở cho cái bụng xẹp hết không còn cái gì ở trong đáy bụng, đó rồi tái hít trở lại liên tục như vậy đó.

Nhưng mà ban đầu nó có hơi ẹ ạch khó khăn, bạn làm đúng rồi nó toát mồ hôi ra, làm 5, 6 lần, làm nó hứng thú chừng nào. Thì ban đầu mới tập, cái hơi nó còn nặng, mà làm lần lần, 5 lần, 10 lần, nhiều người ham làm 20 lần... cái đó cũng không sao. Nhưng mà làm đúng của nó, làm 6 lần đã mệt lắm rồi, và nó đã nhẹ nhàng lắm rồi.

Còn cái pháp soi hèn, thì chúng ta lấy cái điển thanh lọc cái điển. Ngón tay cái phải đút vô trong lỗ tai chứ không phải bịt ở ngoài lỗ tai. Đút trong lỗ tai là lấy cái phần điển của ngũ tạng. Chúng ta chận cái vành con mắt và cái thần kinh mái tóc, chỗ màng tang đó, để cho cái điển tinh khí thần nó trụ ngay trung ương, chân mày, lâu ngày rồi nó trụ thành cái luân xa. Mượn cái trón điển, trước điển ban đầu, rồi nó phá cái luân xa ngay chỗ đó nó mở ra, à, rồi lúc đó cái phần thanh điển ở trong mới ra, lúc đó các bạn mới thấy ánh sáng được. Cho nên phải làm đúng theo cái mạch lạc đã cất nghĩa ở trong “Bản Xuất Hồn”, đã nói rất rõ ràng từ chữ một, mà nói chữ để chứ không phải nói chữ mắc. Nhưng mà nhiều người tu rồi đó, cứ sửa chữa, cái quan trọng nhất là cái pháp luân.

Rồi bây giờ các bạn làm pháp luân, nếu khi mà ngồi hít không được đó, ban đêm các bạn thử làm lại, nằm đó, chú ý cái rúng thôi, bỏ quên tay quên chân đi, cũng co lười răng kè răng, các bạn hít cho đầy rúng, cũng như là đầy bụng đó, rồi kể thở ra, xẹp hết cái bụng, à đó là tính một lần, mà cứ tiếp tục như vậy

Từ 1 tới 12 lần, chúng ta nghỉ một chập

Rồi từ 1 tới 11 lần, cũng hít vô cho đầy bụng rồi thở ra, xẹp từ từ vậy đó, tập cho nó quen. À, rồi từ 1 tới 11 chúng ta ngưng một chập.

Bắt đầu cũng hít vô, thở ra, rồi tính 1, rồi kể hít vô thở ra tính 2, và hít từ từ, cái lệnh cũng nói: “Đầy rúng! Đầy ngực! Tung lên bộ đầu”. Đó, thì từ 1 tới 10, 1 tới 9, 1 tới 8, 1 tới 7, 1 tới 6, 1 tới 5, 1 tới 4, 1 tới 3, 1 tới 2, 1 tới 1, 1 là 0; đi trở về gì? Đi trở về không không. Chúng ta tu cái pháp này mục đích để làm gì? Để sửa lại trở về không không, bây giờ chúng ta phải trở về không không chúng ta mới lập lại cái thanh bình, mà trong khi giáng sinh cũng như khi trở về đi lên trên. Cho nên các bạn làm cái pháp từ 1 tới 12 như thế đó, như tôi vừa thuật ở bên trên đó, nó mới đem lại cái kiên nhẫn cho các bạn, rồi nó sửa cái tính tình các bạn, khuya các bạn ngồi lại, công phu làm pháp luân ngồi để dài hơn và nó mau tiến bộ hơn.

THƠ

TÌNH TANG

*Tình thì muôn thuở ngỡ ngàn
Sanh chi cho lắm gian nan kiếp người
Tình khơi dậy sóng chơi vơi
Chữ Tình gắng với Tu thời mới yên*

*Tình Aqm Dương tụ tu thiên
Tình thiêng vũ trụ giác duyên tu hành
Tình đời dang dở chúng sanh
Tình làm khô lụy mới thành Đạo Tâm*

*Một thời tu để tịnh tâm
Một thời tình vắng xa xăm trở về
Tình gieo cuốn hút đam mê
Trong cơn tình ái bộn bề giác tâm*

*Tình mang hương vị tháng năm
Bước chân tình ái có làm quận đau
Thì đây Pháp Lý nhiệm mầu
Giải vây khôn đốn bớt xao xuyến lòng*

Bến bờ mê giác long đong

*Đến đâu cũng được miễn lòng giác an
Nhớ xưa nào chốn Thiên Đàng
Giờ trần gian phải cru mang thế này*

*Tình xưa say đắm ngát ngây
Quên luôn tuổi tác tháng ngày vụng tu
Mới ôm yêu điển lu bù
Tạo tâm bất ổn tạo ngu đại khờ*

*Phật Tiên cung kính đợi chờ
Chưa lên đành lẽ lại rơi lụy tình
Bao lần thức giác cảm mình
Chữ Tình chữ Tội thương mình gắng Tu*

*Có khi tâm trí mờ lu
Bên Thầy bên Phật cho dù gian nan
Đâu rồi mộng tiến Thiên Đàng!
Cớ sao chùn bước vì mang lụy tình!*

*Tu hành bước tiến chúng sanh
Duyên lành khó gặp sao đành phụ duyên
Nhờ thiền giải bớt oan khiên*

Mà sao Tình để cho Thiên giám đi?

Giờ thì cố gắng xét suy
Để tâm bất ổn nặng trĩu kéo lê
Một trời than thở ê chề
Tu cho rạn vỡ đường về chờ trông.

Thủ Đức, 10-04-2006

TỪ HÙNG.

=====

THỂ THÔI

Chỉ có hành và niệm
Giúp ta sống êm đềm
Chỉ có nhiều đau khổ
Không dám làm khổ thêm

Chỉ có lòng thanh thân
Ta mới biết an nhàn
Tu hành thêm trí sáng
Mới bớt lòng xốn xang

Tu hành như chưa đủ
Vì chưa thoát thân tù
Lòng thành không chưa đủ
Phải học đến hết ngu

Từ bi không chưa đủ
Cần sáng suốt phạm phu
Tham dục tình chưa đủ
Tham muốn thoát mê mù

Tu là chấp nhận khổ
Không khổ chẳng thêm tu
Tu là đã lời lỗ
Chẳng lời lỗ chẳng tu

Đời muôn trùng vạn nẻo
Đạo chỉ có một đường
Đời vô thường dâu biển
Đạo đạt ngát trầm hương.

Thủ Đức, 19-04-2006

TỪ HÙNG.

=====

VÔ TẬN

TỪ ĐIỂN VÔ SẦU

Thời gian còn có bao lâu
Bóng câu qua cửa ai sầu ai vui
Sầu chi ác trược chôn vùi
Từ đây chia ngọt sẻ bùi vô tư

TỪ ĐIỂN VÔ THỨC

Xác thân bao bọc bên ngoài
Mà bên trong ấy Linh Đài Hồng thiêng
Hợp đồng khai thác giác duyên
Sớm hôm chẳng nệ hành thiên đạt thông

TỪ ĐIỂN VÔ NHIỄM

Nhiễm trần như nước nhiễm phen
Phải cần thanh lọc nhiều phen xa gần
Tội Hồng sám hối ăn năn
Tình Trời Tận Độ!
Biết phần mình lo tu!

TỪ ĐIỂN VÔ VẠN

Ngày nay sông cạn núi mòn
Phật Trời dạy dỗ chúng con tu hành
Hồng An tận độ vạn lành
Chúng con về với Cõi Thanh thuở nào

TỪ ĐIỂN VÔ SONG

Thế rồi cũng phải thức thời
Tìm đường trở lại cửa Trời thuở nao
Thì dù khó khổ đến đâu
Cũng ôm Lục Tự ân sâu Cửa Trời.

Thủ Đức, 23-03-2006

TỪ HÙNG.

=====

MÊ THỨC GIÁC

Sẽ là hạnh phúc dài lâu
Nếu như em đếm bước vào đời ta
Đâu đây lời dạy Thích Ca
Và kinh chỉ bảo Di Đà khuyến tu

Đời như vệt bút sương mù
Ở bên cạnh Đạo dạy tu dạy hành
Ta nghe tiếng gọi: nào anh
Răng kẻ co lười là thành dẫu yêu

Một đêm thiền định mỹ miều
Bồng yêu Trời Phật như yêu phần hồn
Đến tìm vũ trụ càn khôn
Ở đây không có những hồn yêu thương

Trần gian hạnh phúc chán chường
Thì tâm vui sống vẫn vương Đạo Đời
Để rồi giữa biển mù khơi
Dâng lên như sóng xô đời sang bên

*Tìm gì Chơn Lý vững bền
Chỉ riêng ta mãi lênh đênh mở đời
Trong tình chan chứa Phật Trời
Phàm phu tục tử đây với nộ cuồng*

*Một bên ta cố bỏ buông
Một bên còn lại còn buồn ngẩn ngơ
Đạo Trời ơi, có còn chờ
Cho ai chậm bước lơ mơ tu hành?*

*Trời xanh còn mãi thiên thanh
Cho người lỡ dở trở thành siêng năng
Trở về sám hối ăn năn
Chừ vay với mượn chờ chân khó tu*

*Thì đâu cũng có mê mù
Có khôn có dại có tu bỏ mà
Học cho đến lệ chan hòa
Rớt vào sông nước rồi ra biển đời*

*Con tim ngừng đập mới thôi
Ngã ba biên giới chọn nơi mà về
Thanh Quang xứ Phật phủ phê
Hay trần gian gọi nã nê tái sinh*

*Đời tu còn ả chữ tình
Chăm lo luyện Đạo bệnh tình chắc vơi
Đến đây học rõ mở đời
Mai về xứ Phật thành thoi an nhàn.*

Thủ Đức, 13-04-2006

TỪ HÙNG.

QUI NHẬP MỘT

*GÂN THẬT CÙNG SANH HUYẾT ÁP CAO
GIÀ RỜI ẮN ÍT THIÊN LÊN CAO
UỐNG ẮN ĐƠN GIẢN LO TU NIỆM
TIẾN HÓA ĐI LÊN THANH ĐIỂN PHAO
TU TIẾN TỰ MÌNH LUÂN CHUYỂN ĐIỂN
PHẢI TU ĐỂ THẤY ĐÚNG NHƯ SAO
CÓNG BẰNG THIÊN Ý TRONG NGHỊCH CẢNH
XÂY DỰNG TÌNH THƯƠNG ĐẸP BIẾT BAO
5 THÀNH CỬ CHI 11-7-2006*

ĐÀO VÀNG THẬT VÀNG GIÁ

*LÃO GIÀ QUAY GIỀNG MỐC CẦU VÀNG
ĐẢI CÁT TÌM VÀNG KHÔNG NHE NHẰNG
ĐÁ NẶNG GIAN LAO KHÔNG ĐƯỢC MÁY
KIM CƯƠNG SỨC MẠNH SƯỜNG VÔ VÀNG
ĐẦU LÁU THUỐC NỔ ĐẦY NGUY HIỂM
VÀNG NHỎ VÀNG TO LÒNG THAM CHÁNG
VÀNG BẠC CON NGƯỜI LUÔN ĐAU KHÓ
SAY MÊ THẬT GIÁ TU CHẮNG MẰNG
5 THÀNH CỬ CHI 11-7-2006*

**THÔNG BÁO GHI DANH TRÌNH DIỄN VĂN NGHỆ
ĐẠI HỘI “HỘI TỰ VINH QUANG”**

Chúng tôi hân hoan kính mời toàn thể quý bạn đạo sắp đi tham dự Đại Hội “Hội Tự Vinh Quang” tại Thailand vui lòng ghi danh đóng góp cho chương trình văn nghệ đại hội đêm 21/08/2006 và 23/08/2006.

Vì thời gian trình diễn có hạn, mong quý bạn vui lòng ghi danh trước ngày 30/07/2006 để chúng tôi tiện việc sắp xếp chương trình. Quý bạn nào ghi danh trước sẽ được ưu tiên hơn về thời gian trình diễn. Chúng tôi sẽ ngưng việc ghi danh khi đã có đủ các tiết mục. Kính mời các ban văn nghệ của mỗi thiền đường địa phương khuyến khích và ghi danh cho những tài năng văn nghệ của địa phương mình.

Mời quý bạn đạo ghi danh bằng cách gửi về địa chỉ email: vannghevovi@yahoo.com
Trong email xin ghi rõ các chi tiết như sau:

- Subject của email: Văn Nghe và ngày diễn (21/08 hay 23/08)
- Tên họ người trình diễn hoặc người đại diện
- Địa phương / Thiền Đường
- Tiết mục, thể loại (ca, vũ, nhạc, kịch v.v.)
- Thời gian trình diễn
- Nội dung và lời muốn được MC giới thiệu cho màn trình diễn

Chúng tôi sẽ thông báo quý bạn nào đã ghi danh đóng góp về chương trình và thời gian trình diễn sau khi đúc kết được chương trình.

Chân thành cảm ơn và mong được sự hưởng ứng ghi danh văn nghệ của quý bạn đạo.

Thân mời,

Ban Văn Nghệ Đại Hội,
Vô-Vi Multimedia Communication kính bái.

BẠN ĐẠO VIẾT

Tái Sinh

Ngày đầu của mùa hạ cuối tháng sáu năm 2006.

Được sự chấp thuận của Đức Thầy qua nhà anh Lê Hùng chơi ở tiểu bang New Mexico cách San Diego khoảng 500 miles, chúng tôi bốn người chị Khang, Tùng, anh Thanh và tôi là Hòa hồi hả mượn xe để theo Đức Thầy vượ núi băng rừng trực chỉ New Mexico, một nơi nóng như địa ngục, khoảng 110F – 130 F. Lúc đi Thầy và Trò rất vui vì có Thầy đi tới đâu gió mát tới đó thật lạ kỳ.

Chúng tôi tới New Mexico khoảng 1.30 đêm, thành phố im lìm chìm trong bóng tối nhưng chỉ có nhà anh Lê Hùng là rực sáng cả vòm trời vì mọi người đang chờ đợi để đón tiếp Đức Thầy, gồm có chủ gia là anh Lê Hùng, chị Dung, anh Minh từ Virginia, Trương Hùng từ Indiana, anh Hòa từ Texas, Mẹ và Thanh Mai từ Las Vegas, gia đình chị Hường từ Arizona. Còn phái đoàn chúng tôi gồm 11 người, gồm có Đức Thầy, Bà Tám, chị B. anh Liêm, chị Quý chị Vân, anh Hòa, Thanh Hòa, chị Khang và Tuệ, gặp nhau ai nấy đều hơn hờ nói cười như đã lâu không gặp lại. Đúng là Vô Vi đi tới đâu cũng hòa đồng được với mọi người. Chúng tôi ngủ một giấc an lành sau 13 tiếng lái xe, thương Thầy quá vì thương yêu con cái mà phải chịu cực khổ hòa mình với đàn con ngu muội.

Ngày thứ ba vào khoảng 12 giờ trưa chúng tôi tụ tập trước kiếng Quan Thánh để Thầy chứng kiến cho gia đình anh Lê Hùng, tôi lấy làm lạ sao hôm nay Thầy giảng rất nhiều nhưng không mệt. Thầy nói Quan Thánh ngự trị trong nhà phải cố gắng lo tu mới được bình an. Thầy kể rất nhiều chuyện mà trong đó có gia đình tôi, tôi cảm động quá không cầm được nước mắt. Nhưng điều quan trọng và hãnh diện cho buổi họp mặt này là đoàn múa lân Quang Minh có mặt đầy đủ. Thầy nói sau hơn mười năm Thầy không làm thợ hớt tóc nữa mà nay vì thương đoàn lân mà Thầy phải tiếp tục hành nghề xuống tóc cho ba anh Lê Hùng là chủ gia, Trương Hùng đánh trống, còn anh Minh đánh kèn thì khóc nức nở như ảm ức một điều gì nên cũng xin Thầy xuống tóc để hoàn thành tâm nguyện khi xưa. Thầy giảng rất nhiều có lẽ để rót vào tâm của mỗi hành giả còn trẻ phải lo tu để đời mai sau.

Buổi chiều hôm đó chủ gia đãi tiệc linh đình BBQ chay có, mặn có, không những các anh trẻ mà các chị cũng nhâm nhi với chút rượu nồng thật đậm đà, thật thú vị, chúng tôi như một đại gia đình cùng nhau nâng ly chúc mừng chủ gia có phước thì nay được hưởng, tội nghiệp anh Hùng chủ gia tíu tít bên Thầy sợ Thầy mệt, nhưng Thầy đâu có mệt còn hồng hào hơn chúng tôi nữa, lúc nào gương mặt Thầy cũng tươi vui từ bi nhìn đàn con quây quần hát karaoke vào buổi tối. Chị Thanh Mai ca vọng cổ có phần phụ họa của anh Thanh Hòa bằng những ngón tay thô thiển làm thêm phần hào hứng, Thầy mỉm cười không ngừng. Lâu lắm rồi ít thấy Thầy nói và cười như hôm nay có lẽ vì uống nước Kangen của chị B nên trong người Thầy được tươi mát và trẻ đẹp.

Ngày về, có đến rồi có đi, có tự rồi lại tan. Thầy chúc chúng tôi thượng lộ bình an lái xe cẩn thận. Mọi lần thì Thầy chỉ nói con về bình an rồi Thầy mỉm cười. Lần này Thầy không cười đi thẳng lên lầu. Tôi nói với mọi người trong xe nhớ niệm Phật chạy xe cẩn thận.

Đúng 1 giờ 30 trưa chúng tôi lái xe về San Diego, còn Thầy thì ở lại đi máy bay, xe anh Liêm đi trước, xe chúng tôi theo sau. Trên đường đi ai nấy đều nhắm mắt niệm Phật. Anh Tùng lái xe trong tư thế rất bình tĩnh thì bất ngờ nghe tiếng két...két...két, xe truck 18 bánh xe đổi len qua trái mà không thấy xe chúng tôi (chúng tôi đang chạy với tốc độ 75 – 80 miles/giờ), xe chúng tôi đang ở len trái, anh Tùng nhanh trí lách xe nhào xuống ruộng rất may vì ruộng không sâu nên anh bẻ tay lái lên đường cái trở lại thì bị bẻ hai bánh xe, xe mất thăng bằng lét qua bên phải đụng rất mạnh vào cảng sắt bên vệ đường, xe nát tan thành, trục xe và bánh xe đều gãy và cuối cùng thì xe được an tọa ngay len emergency, thật khủng khiếp, các bạn thử tưởng tượng chạy với tốc độ 75 miles /giờ xe nát tan mà bốn người không sao, quả là một phép lạ chưa từng thấy. Chưa hết, mới hoàn hồn mở mắt ra thì 5 phút sau nghe tiếng nổ « ðùng », kiếng xe nổ tung, tôi nghĩ chắc lại xe khác đụng nữa rồi, thôi phó mặc cho ông Trời, nếu xe chúng tôi nằm giữa đường hoặc xảy ra ở tiểu bang Cali thì có lẽ giờ đây tuầnbáo Điện năng đã được ghi danh cáo phó 4 người rồi.

Thầy nghe được tin kêu anh Hùng chở chúng tôi lên phi trường gặp Thầy, may phúc chuyến bay của Thầy bị trễ có lẽ Thầy chuyển cho máy bay trễ để gặp và trấn an chúng tôi vì chúng tôi không ai muốn lái xe về San Diego nữa để khỏi chống trời với 13 tiếng đồng hồ lo sợ khi lái xe. Chúng tôi quyết định về bằng máy bay và lại thật kỳ lạ nữa là được đi chung với Thầy và ngồi bên cạnh Thầy. Đôi mắt Thầy ngán lệ nhìn chúng tôi an ủi và nói « Nhờ chúng con niệm Phật nên tai qua nạn khỏi ». Trước giờ phút sinh tử tôi đã được chứng kiến sự nhiệm mầu của 6 chữ Nam Mô A Di Đà Phật. Chỉ có 6 chữ lục tự Di Đà mới giúp mình từ bỏ những cái gì thuộc về vật chất, của đời trả cho đời để hồn được về thanh nhệ nơi cõi hư vô.

Chúng con cảm ơn đức Thầy đã dạy chúng con niệm, thường niệm, vô biệt niệm để bất cứ chuyện gì xảy ra lấy tâm thanh tịnh phó thác tất cả. Thầy cứu chúng con từ giây phút đầu tiên và theo dõi chúng con trên bước đường tu học, không có người Thầy nào mà trên thế gian này con tìm được. Chỉ có mình Thầy là niềm hy vọng, là lòng ước ao, là nguồn suối mát trong lòng chúng con. Chúng con xin đội ơn Đức Thầy và nguyện cố gắng tu sửa và luôn niệm Nam Mô A Di Đà Phật để không phụ ơn cứu độ của Đức Thầy.

Kính bái

Viết tại Thiên đường Thanh Hòa San Diego

Ngày 6 tháng 7, 2006

Thanh Hòa